

Komentár evanjelia na piatok 15. týždňa v Cezročnom období: odpočívať, aby bol Boh stredobodom

Komentár na piatok 15. týždňa v Cezročnom období. „Syn človeka je pánom aj nad sobotou“. Dni, v ktorých oslavujeme Boha, nám pripomínajú, aby sme ho postavili do centra bežných povinností nášho života.

Evanjelium (Mt 12, 1-8)

V tom čase išiel Ježiš v sobotu cez obilné pole. Jeho učeníci boli hladní a

začali trhať klasy a jesť. Keď to videli farizeji, povedali mu:

„Pozri, tvoji učenici robia, čo neslobodno robiť v sobotu.“

On im povedal:

„Nečítali ste, čo urobil Dávid, keď bol hladný on i jeho družina? Ako vošiel do Božieho domu a jedol obetované chleby, ktoré nesmel jesť ani on, ani tí, čo boli s ním, ale iba kňazi? A v Zákone ste nečítali, že kňazi v sobotu porušujú v chráme sobotu, a predsa sú bez viny? No hovorím vám: Tu je niekto väčší než chrám. Keby ste vedeli, čo to znamená: *„Milosrdenstvo chcem, a nie obetu,“* neboli by ste odsúdili nevinných. Syn človeka je pánom aj nad sobotou.“

Komentár

V dnešnom evanjeliu nás Ježiš vyzýva, aby sme sa zamysleli nad nedeľným odpočinkom. Učí nás, že nejde len o dodržiavanie zákonných pravidiel, ale že tieto pravidlá sú podriadené väčšiemu prikázaniu: ctiť si Boha.

Farizeji konfrontujú Ježiša v otázke soboty. Ježiš svojou božskou autoritou odovzdáva definitívny výklad Zákona. Boh prikázal rešpektovať sobotu, ustanovil ju a nariadil ľuďom, aby sa v tento deň zdržali práce. Časom sa Božie nariadenie skomplikovalo a stalo sa súborom prísnych pravidiel: v sobotu bolo zakázaných 39 prác.

Ježiš nás však učí, aký je skutočný význam soboty: uctiť si Boha v deň zasvätený Pánovi, ktorý nám pripomína, že náš život patrí a má byť zameraný na Boha. Aby to ilustroval, uvádza príklad kráľa Dávida, ktorý hladný jedol chleby.

Keď sme hladní, smädní alebo ospalí, naša myseľ sa len ťažko môže sústrediť na Boha.

Kresťania, nasledujúc tú istú židovskú tradíciu, presúvajú sobotu na nedeľu ako deň, v ktorom sa odohrala ústredná udalosť našej spásy: Kristovo vzkriesenie. Úcta k nedeľnému odpočinku nám pripomína ústredné postavenie Krista v našom živote.

Pápež František pripomenul: „Nedeľa nie je dňom, ktorý by vymazával ostatné dni, ale je dňom, keď si ich pripomíname, žehnáme ich a zmierujeme sa so životom. Život je vzácny. Nie je ľahký, niekedy je bolestivý, ale je vzácny“ (*Homília, 5-IX-2018*).

Svätý Josemaría povedal: „Oddych znamená naberať sily, myšlienky, plány... Jedným slovom, zmeniť činnosť, aby sme sa neskôr — s

novým zápalom — mohli vrátiť k bežnej práci“ (*Brázda*, bod 514).

Potrebujeme odpočívať, ale aby sme svoju hlavu a srdce znovu zamerali na to najdôležitejšie v našom živote: na lásku k Bohu v každodennom živote. Keď teda Ježiš karhá farizejov, robí to preto, lebo ich srdce sa odklonilo od pravého cieľa odpočinku, ktorým je uctievať Boha. Dodržiavaním súboru pravidiel farizeji odvádzajú pozornosť od tohto prikázania na seba.

Aj vy a ja chceme, aby bol Boh stredobodom nášho života. Nedeľa upriamuje náš pohľad na Boha, ktorý nás môže skutočne urobiť šťastnými, a pripomína nám, aby sme Boha postavili do centra bežných povinností.

Unsplash, Zo Razafindramamba

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/viernes-to-15/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-to-15/) (26.03.2025)